

Hrimnir Nyt nr. 153

Oktober 2008

Nyt fra bestyrelsen

Referat af bestyrelsesmøde den 23. september 2008

Tilstede: Uffe, Katrine, Lene, Lisbeth og Helle-Vibeke. Afbud: Eva, Inger, Lise og Mette

1. Godkendelse af ref. fra sidst

godkendt uden bemærkninger

2. Div. fra formanden

Det har ikke været muligt at opnå kontakt til kommunen vedr. tilskud. Uffe overtager opgaven

3. Div. fra kassereren

Husk at tilsende nye medlemmer et velkomstbrev. Husk til generalforsamling:

Gebyr for manglende betaling af kontingent og vedtægtsændring vedr. revisorer.

Kassebeholdning er ca. 23.000 d.d.

Der er stadig et par stykker der mangler at betale for rytterfesten. Lene Rykker.

4. Undervisning

Pga. mandefald i bestyrelsen, har det desværre ikke været muligt at arrangere undervisning i efteråret. Skulle nogen af klubbens medlemmer være fit for opgaven, er de meget velkomne til at tage initiativer. Bestyrelsen støtter gerne sådanne. Ligeledes modtager vi gerne gode forslag til og anbefalinger af evt. underviserer til forårs undervisningen.

5. Aktiviteter

Der var bred enighed i bestyrelsen, på trods af aflysning af agility, om at vi endnu engang fik afholdt et rigtig godt Hrimnir Master i 2008. I bestyrelsen tror vi, at vores lydhørhed overfor at medtage en tölts klasse, har været medvirkende til at mange valgte agility fra. Vi håber at det til næste år vil være muligt at gennemføre agility klassen, den er jo meget underholdende også for tilskuerne.

Løvfaldsturen sammen med Geysir var et stort tilløbsstykke i år. Ikke færre end 20 deltagere til hest. Det er noget der syner i skoven. Og som altid når vi inviterer til fællesrid, sluttet der af ved bålet. Rigtig dejlig dag med godt vejr og gode heste (og pølser).

JULETUREN bliver i år den 16. november. Husk tilmelding til helle@hrimnir.dk senest den 9. november

6. Hjemmeside og Hrimnir nyt

Intet nyt

7. Evt.

Næste møde er den 6. november

Ref. Helle-Vibeke

Kalenderen

6. november: Bestyrelsesmøde

16. november: Juletur

Boganmeldelse

"The Horse's Pain-Free Back and saddle Fit Book" - Joyce Harman (210 sider) - kan købes på www.amazon.com

Ensure Soundness and Comfort with Back Analysis and correct Use of Saddles and Pads.

Et lys på en grå dag at få denne bog af en veninde. Ingen steder har jeg før set så mange detaljerede beskrivelser, billeder og tegninger af sadler og dets tilbehør. Burde stå på enhver hesteejers hylde. Tilpas detaljeret til at du ingen andre steder finder SÅ meget viden om sadler samlet på ét sted. Og alligevel enormt letlæselig til trods for at den er på engelsk! Overlad ikke hele ansvaret til sadelmagere, sadelsælgere og rideudstyrsforretninger.

Forfatteren er dyrlæge, akupunktør og kiropraktor - og hendes viden kommer bl.a. fra førende forskere.

Hun har ALT med i denne bog: hvilken gjord vælger du til en rundmavet hest, hvad er symptomerne på at sadlen generer, læs om de mange forskellige typer stopninger der kan være i sadler, samt fordele og ulemper ved dem hver især. Læs hvilken form dit sadelunderlag bør have osv.

Det helt eminente er, at hun også forklarer HVORFOR hun mener, som hun gør.

Følgende oplysninger er i hovedtræk at finde i bogen:

- Evaluating Saddle Problems
- Facets of Saddle Construction
- Correct Fit and Position on the Horse
- Stabilizing Rider Balance and Seat
- Sensible Use of Pads and Shims
- Measuring the Horses Back
- Accommodating Multiple Horses
- Fitting Challenging Conformation Types
- Finding the Saddle
- Caring for the Horses Back

Læs den fra ende til anden som jeg - eller brug den som opslagsværk hvilket den også er eminent til.

Hrimnir hilsen fra Katrine

Hrimnir Master 2008

Så blev det tid til at afholde årets Hrimnir Master, og det var første gang, at Kim og jeg skulle være med. Vi havde meldt os som hjælpere og var spændte på, hvad dagen ville bringe.

Vejret var super, solen skinnede fra en skyfri himmel, og de fremmødte var i højt humør - der var lagt op til en rigtig hyggelig dag!

Jeg sad sammen med Eva i sekretariatet, som befandt sig i en trailer. Det var rigtig godt... ikke mindst fordi jeg kunne opholde mig i skyggen, men det var rart at være en del af stævnet, nu hvor jeg ikke havde min egen hest med. Kim legede bl.a. fotograf og er mester for de billeder, der findes i artiklen.

Der blev afholdt 4 klasser, 2-gang, 4-gang, tölt-klassen og sidst men ikke mindst øl-tölt. Alle ryttere og deres heste gjorde det bedste de kunne, og de fik det til at krible godt i mine fingre. Jeg måtte simpelthen have en tur i skoven, inden vi skulle være tilbage til middagen.

Jeg havde lidt svært ved at huske alle resultaterne, så jeg fik lidt hjælp fra Uffe og Helle-Vibeke.

Resultater

2 gang

- 1 Marianne Smidt (4.5)
- 2 David Thygesen (4.3)
- 3 Lene Helberg (4.0)

4 gang

- 1 Cecilie Laursen (5.1) på Gosi
- 2 Cecilie Laursen (4.8) på Feykir
- 3 Lisbeth Ravn

Töltklassen

- 1 Uffe Bruun (5.5)
- 1 Cecilie Laursen (5.5) på Gosi
- 2 Rebecca Larsen (5.3)

Øl-tölt

- 1 Bente Bruun

Cecilie Laursen snuppede både 1. og 2. pladsen i 4. gang

I sidst nævnte klasse, var der underholdning for alle pengene. Navnet øl-tölt burde for nogen ændres til øl-rodeo. Og for det indslag burde Bent måske have haft en præmie? Det bliver i hvert fald svært at holde underholdningsniveauet på det plan.

Førstepladsen gik jo til Bente, som efter sigende skulle være den bedste inden for feltet. Men nogle (Uffe) var en anelse uenige i resultatet... Til trods for flere forsøg, måtte Uffe kigge skuffet til, da præmien blev givet til konen.

Gulerodskast, som jo enkelt nok gik ud på at kaste nogle gulerødder i en spand, var også en del af underholdningen. Og her løb Uffe med de højeste point, meeen mon ikke han har øvet sig?

Hestesko-kast var egentlig sværere end jeg regnede med, og desværre måtte jeg ikke få en om'er. Uffe havde her en lidt speciel funktion. Han havde nok regnet med at kunne distrahere alle, så han selv kunne løbe med pointene. Men sådan skulle det ikke gå, det var nemlig Per Funch der løb med sejren her. Bedre held næste gang Uffe :o)

Så hørte jeg rygter om en sikkerhedszone? Men hvor stor sådan en skal være, må vi hellere spørge Katrine om.

Middagen var fuldstændig fantastisk, og den kan vi takke Lise og Per for. Det er helt sikkert noget I godt må stå for til næste år. Her var et stort udvalg af lækre salater, kartofler og brød - og så var der tændt op i grillen. Alt var lige som det skulle være. (Bringer I mad ud?) Desserten stod Eva for, og den var der også blevet kræset for. Chokoladekagen var fint pyntet med marcipanrosen, og selvom den smagte af mere, var det rigeligt med ét stykke. Så dog, at der var nogle, som tog to gange :o)

Afstandsbedømmelsen var lige en lille ekstra konkurrence, og selvom det umiddelbart var en ret simpel opgave, fik fantasien frit løb. Der var slet ikke grænser for, hvilke metoder der kunne bruges i opmålingen. Lise brugte f.eks. sin helt egen personlige målepind - nemlig Eva. Hvordan den idé opstod, ved jeg ikke, men skægt var det... Desværre vandt de ikke, det gjorde Uffe. Eva, ved du egentlig hvor høj/lang du er? (he he)

Og nu fik jeg jo hjælp til resultaterne, og Uffe havde lige et par ekstra tilføjelser.

cl. Mathæus: Katrine. Uffe sad tættest på, og kan bevidne.

Bedste historie: Rebecca

Jeg var desværre gået hjem, da de sidste to "discipliner" fandt sted. Men jeg må sige, at jeg glæder mig meget til at høre mere om dem.

Ellers har blot at sige mange tak til alle for en super hyggelig dag og en festlig aften. Jeg glæder mig allerede til næste år.

Mange hilsner Trine

FEIF Youth Cup i Schweiz 2008

Endelig kom fredag den 11. juli, hvor jeg skulle rejse sammen med det danske YC-hold til Schweiz. Vi, der skulle rejse fra Sjælland, mødtes og tjekkede ind sammen. Vi havde alle store udfordringer med vægten på vores kufferter, da man max måtte have 20 kg i bagage og 8 kg i håndbagage, for ikke at skulle betale overvægt. Når man sådan skal af sted i 8 dage, og det har med heste at gøre, er der virkelig mange ting, der skal med, så for mit vedkommende var der mange ting der blev taget op af kufferten igen. Derfor var alt bagagen vejet grundigt hjemmefra, og så meget som muligt var taget med som håndbagage. Men alligevel vejede nogle af kufferterne lige over 20 kg. men manden bag skranken var glad den dag – sagde han, så vi skulle ikke betale for overvægten☺. Da vi kom ud til gaten mødtes vi med jyderne og gik sammen ombord på flyet til Zürich. Vi var 7 deltagere, 1 holdleder, 1 countryleader og 3 hjælpere fra DI, der deltog for at se, hvordan en YC blev afviklet, for i 2010 skal YC jo holdes i Danmark.

Ankomst til Schweiz

Efter en lang rejse endte vi tæt på midnat på en togstation i Brunnadern, og her var vi så heldige, at der kom to af arrangørerne og hentede alt vores bagage. En af arrangørerne, der havde kørt os hen, hvor vi skulle overnatte, viste os rundt i den kæmpe kælder, vi skulle sove i, og bagefter gik vi godt trætte i seng. Da vi stod op dagen efter, gik vi ned i det store spisetelt og fik morgenmad, og bagefter måtte vi gå ned og se de heste, vi havde lejet hjemmefra, og som vi skulle ride på under Youth Cuppen. Det var en dame, der hed Evi, der stod for alle de lånte heste, så hvis vi havde nogle problemer med hestene, var det hende vi skulle gå til. Vi fik hver udleveret vores hest og dens udstyr. Bagefter sagde hun, at vi godt måtte sadle op, så vi kunne prøve hestene i ridehallen. Det gik fint, og alle var glade for deres

heste. Hjemmefra havde vi lavet en profil på hvilken type hest, vi helst ville have, og vi havde fået tilsendt navnene på de heste vi fik, så vi selv kunne slå detaljer om hestene op på Internettet.

Om aftenen var alle deltagere, teamleadere og Countryleadere kommet, og efter aftensmaden blev vi inddelt i vores internationale teams. Da vi var 72 deltagere passede det med, at der ville blive 12 teams med seks deltagere. Alle teams fik en farve og et bogstav fra A-L, og vi skulle så finde et navn til vores team med det begynderbogstav, det havde fået. F.eks. kom jeg på team C, så vi skulle finde et teamnavn med C - Det blev "Cool riders". Samtidig med, at vi fik at vide hvilken farve, vi havde fået, fik alle på holdet en blå vest, hvor der stod "FEIF Youth Cup 2008" bag på i ens egen holdfarve. Mit team fik sølv som farve. Denne vest skulle man altid have på, når man var sammen med sit team, og når man fik undervisning. Efter man havde fundet et navn til sit team og uddelt veste, skulle man finde ud af en masse ting om de andre på teamet, for senere på aftenen var der en konkurrence, der handlede om, hvor godt man havde nået at lære hinanden i teamet af kende.

Næste dag (søndag) startede undervisningen. Lørdag havde det regnet, men det var ingen ting i forhold til søndag! Regnen stod ned i torve, og himlen var helt grå, men undervisning det skulle vi jo have, så det var bare på med regntøjet.

Undervisningen

Underviserne havde hver deres disciplin: Helgi Leifur Sigmarsson (IS) i töltræning, Johannes Hoyers (AT) i gangartstræning, Uschi Heller Voigt (CH) i behændighed, Margrit Rusterholz (CH) i dressur og Vicky Eggertsson (DE) i pas. Jeg fik rigtig meget ud af undervisningen. Man kunne i høj grad mærke på underviserne, at de virkelig gerne ville gøre os til bedre ryttere. De var hele tiden over os, og alle sammen var de gode til at forklare, hvad de mente, hvis man ikke lige forstod det. Favorittræneren var på både mit internationale og det danske hold Helgi i töltræningen. Han var meget entusiastisk, og var over os og rettede på os på en god måde hele tiden. Da ca. halvdelen af undervisningen var gået, stoppede han os op, og fortalte hver af os, hvad der var godt, og hvad vi skulle gøre for at det blev endnu bedre. Undervisningen foregik på engelsk, og vi havde alle øvet os på hesteudtrykkene på engelsk, så efter den første time havde vi ikke problemer med at forstå, hvad underviseren ville have os til at gøre. De næste to dage fortsatte på samme måde som søndagen med undervisning i de internationale hold.

Countryaften

Søndag aften var der countryaften, hvor hvert land skulle lave et lille indslag, der enten handlede om landet eller var en sang el. lign. Man sad i de internationale hold og gav hvert land point fra 5 - 10. Vi sang og fremførte sangen "Fader Abraham har 4 sønner", og Kira forklarede på engelsk, at alle skulle rejse sig op og gøre det samme som det vi gjorde.. Det var USA, der vandt med deres cowboydans, hvor alle skulle op og lære den.

Mandag var der "schweizisk aften", hvor der var levende schweizisk musik, og menuen stod på oste-fondue - en af Schweiz nationalretter. For os danskere var dette dog ikke en favorit ret, så vi nøjedes med at spise brød den aften. Senere var der friaften. Her kunne man lære islandsk, binde rebgrimer mm. Kira og jeg ville gerne lave vores egen rebgrime, men efter at

have været der en halv time og kun fået bundet to knuder, droppede vi det og gik ned til hestene i stedet☺

Tirsdag var sidste undervisningsdag, og den dag vi skulle finde ud af hvilke discipliner vi ville ride til stævnet. I løbet af dagen var der også en dame fra Tyskland, der holdt to foredrag om forståelse af hesten, om en hest minimumsbehov og hvordan vi bedst lærer vores heste nye ting. Til sidst fortalte hun om klik-træning, og vi fik hver udleveret en "Klikker", så vi selv kunne gå hjem og eksperimentere med vores egne heste.

Hestefri onsdag

Onsdag var det hestefri dag, og heldigvis var regnen stoppet, og solen kom frem mellem bjergene. Nu kunne vi virkelig se, hvor fantastisk natur Schweiz havde. Denne hestefrie dag stod på klatring! Vi skulle med to toge ud til en by, der hedder Jakobsbad. Da vi var kommet der ud, skulle vi først op på et af bjergene. Vi tog en kabinelift hele vejen op. Oppe på toppen var der en fantastisk udsigt, og vi gik lidt på nogle stier på bjerget, og her mødte vi en masse køer med store klokker om halsen. Da vi kom tilbage til startstedet på bjerget, fik vi frokost på restauranten, der lå der. Bagefter tog vi lift ned igen. Vi gik ud til klatrebanen, og os der skulle klatre fik instruktion, og blev derefter sendt ud på klatrebanen. De, der ikke ville klatre, kunne underholde sig med at prøve nogle ture i den rutschebane på 1 km, som også fandtes på stedet. På vej hjem igen var alle trætte, men jeg tror jeg udtaler mig på alles vegne, når jeg siger, at det var en rigtig god dag, der både var lærerig, udfordrende og grænseoverskridende. Det var vildt sjovt at klatre, og det er en dag jeg ikke vil gemme.

Stævnet

Torsdag morgen var stævnestart. Det startede med en flot åbningsceremoni, (desværre i regnvejr) men jeg er sikker på, at det har set flot ud alligevel! Stemningen var helt specielt, alle landene havde ens tøj på i deres landefarver, og countryleaderen, der holdt fanen, gik med "sit land" bag sig, og så var der musik til, den helt bestemte slags fanfaremusik.

Rækkefølgen af landene var selvfølgelig ikke tilfældig. Den var bestemt helt til mindste detalje: først Island (som jo bragte den islandske hest til alle andre lande) så Schweiz (værtslandet) og så bagefter kom Østrig, som arrangerede YC i 2006, og så kom vi, fordi vi skal holde YC i 2010. De andre lande kom derefter i alfabetisk orden. Under stævnet var vi jo så heldige at have et fast heppekor, bestående af Helle, Desiree og Birgitte, der altid var der til at klappe af en, når man havde redet. Så jeg vil sige, at vi danskere snildt kunne hamle op med det kæmpe schweiziske og hollandske heppekor, for vi var også rigtig gode til at heppe på hinanden, hvis vi havde tid, og ikke selv skulle varme op ☺

Det specielle ved Youth Cup er, at man ikke kun stiller op i gangartsklasser, der er også både flagridt, dressur, terrænridt mm. Så det nytter ikke kun at have en hest, der er god til gangartsklasser, men er bange for blåt plastic og flag, og ikke kan gå over en bro. For i Youth Cuppen er alle disciplinerne vægtet lige højt. Konkurrencen foregår ligesom den danske Junior Cup med, at man skal ride 3-4 discipliner, og en af disse skal man ride for sit internationale hold. F.eks. red jeg flagridt for holdet, fordi min hest ikke havde specielt gode gangarter, og ikke kunne gå dressur. Dette var dog også et meget fornuftigt valg, da jeg blev nr. 3 i flagridt ud af de 38, der var med. Konkurrencen gik godt for os danskere, på trods af at vi red på lånte heste, og der var da også et par stykker i finalerne.

Da stævnet var slut, var der en flot lukningsceremoni. Alle os deltagere var på hesteryg, og vi red ind i vores internationale teams med teamleaderen forrest. Vi stillede alle pænt op på en lang række, med hovederne vendt mod publikum (vel og mærke i strålende solskin). Efter FEIF Youth leaderen Anne Svantesson havde holdt en lille tale, sagde hun til sidst: "nu skal I tilbage til jeres nationale team, men husk I vil altid være en del af jeres internationale team." Dette var trist - men sandt. Mette Line vores countryleader kom gående med fanen og "samlede os op" fra vores internationale teams, og vi stillede igen op på en lige linje. Det var meget højtideligt og en af teamleaderne sang på melodien: "I'm sailing" en egen komponeret tekst, der bl.a. sluttede med dette vers:

*Now we're driving, now we're flying
home again, cross the sea
Now we're leaving, but remember
all our friends and take home all your good memories*

Til sidst fik vi alle som minde om Schweiz en træ-ko med klokke, som var dekoreret af nogle af arrangørerne bag YC.

Festaften

Lørdag aften var der festaften. Stævnet var slut og nu skulle der være festmiddag og uddeles præmier. Vi kendte resultaterne fra de enkelte konkurrencer, så det var primært teamkonkurrencerne, vi var spændte på. Sarahs team vandt team-testen (kombination af

faglige spørgsmål, og et festligt indslag med egen kreeret hest, hvor vi selv to og to skulle vise alle gangarterne frem for dommerne i en 5-gang), og mit hold vandt teamkonkurrencen, der handlede om at samle flest point i konkurrencerne - så nu står der en fin pokal og pynter på mit værelse. Efter alle pokalerne var delt ud, var der "diskotek" Der kom en meget dygtig beat-bokser og lavede et show for os, han var meget sjov og underholdende. Da han var færdig, gik stort set alle de voksne, team- og holdlederne, og der kom en DJ og spillede videre, og så kom vi alle op fra bænkene for at danse. Aftenen blev også brugt til at udveksle en masse e-mail adresser, og favel-kram til dem, der skulle rejse enten om aftenen eller meget tidligt næste dag. Derfor var aftenen også lidt sørgmodig, samtidig med at være sjov.

En uforglemmelig oplevelse

Det har været en helt igennem god tur, og vi har alle lært rigtig meget - både i undervisningen, om hinanden, og ikke mindst om andre landes kulturer. Vi på det danske hold havde i forvejen et godt sammenhold, men der er ingen tvivl om, at vi har fået et endnu bedre sammenhold nu. På vores internationale hold, fik vi også et helt specielt venskab. Vi var sammen helt fra morgenstunden til vi skulle spise aftensmad. Og på vores friaftener ville vi lige så gerne være sammen med nogle af vores nye venner, som de danske "trygge" venner. Så selv om vi kom fra mange forskellige nationer, var vi alligevel lidt ens, vi delte jo alle den dejlige interesse - islandske heste.

Til sidst vil jeg på vegne af holdet sige mange tak til alle dem, der har fået Youth Cuppen op at stå. Tak til Mette Line Christensen som var den bedste countryleader, man kunne ønske sig. Hun var der til vores undervisning, løste vores problemer og tog en masse gode billeder af os. Tak til Tenna Salmonsens, fordi hun ville være team-leader. Jeg vil påstå, at hun var den bedste team-leader, der var på hele cuppen. Jeg kunne se på deltagerne fra hendes hold, at de var MEGET glade for hende. Og tak til vores fantastiske heppekor og reservemøder, bestående af Helle Høegh, Birgitte Jensen og Desiree Grandjean, der hjalp os hele tiden og sørgede godt for os. Og til sidst en ekstra tak til Helle og Sarah Høegh fordi de sørgede for, at næsten alt sponsortøj fik "Denmark" og vores navn på. Det har været et stort arbejde, de klarede til UG med kryds og slange. Vi lover alle sponsorerne, at vi flittigt vil bruge vores flotte tøj, når vi ses på stævnepladserne☺

*Med venlig hilsen
Cecilie Pagh Laursen*

Nordmarksgårdens ridelejr 2008

10.-12. oktober

Her en lille beretning fra et Hrimnir-medlem i "eksil" i Roskilde. Nogle kan måske huske beretningen fra sidste år, men der sker jo nyt hvert år, så måske I vil finde det interessant at læse alligevel.

På Nordmarksgården, hvor Kriki står, bor ca. 22 islandske heste og 12 af de store brune. Hvert år arrangeres der ridelejr og de sidste år har det været i en stor lejet spejderhytte lige lukket i kanten af Bidstrup Skov.

Forinden er der masser af planlægning. Depositum på 1.000,-kr. skal betales for hytten. Tilmeldingerne skal indsamles og parvis går folk sammen for at lave poster til orienteringsridt, samt kage til kagekonkurrencen. Derudover laves der også "ridehold", så der tages hensyn til de fartglade som kan ride sammen og de mere sindige kan ride sammen.

Opgaverne deles imellem de tilmeldte og opgaver er der mange af. Hegnsmateriale skal indsamles, der skal opsættes folde dagen før ankomst og de skal nedtages igen efter ridelejren. Der skal købes ind til 15-20 mennesker der skal leve sammen i 3 hele dage, toiletpapir, morgenmad, aftensmad, frokost, te, kaffe mv.

Når vi endelig nærmer os weekenden, tager foldopsætningsholdet derop dagen før, dvs. torsdag, med hegnsmaterialer, strømgivere, wrap, trillebøre, haveslanger, vandbaljer, grebe mv.. Der laves folde, så alle går med de samme foldkammerater som de plejer. I år havde vi 5 folde, men vi var 7-8 til at opsætte og det blev klaret på ca. 1 ½ time.

Der er hele 9 trailere på gården, 7 af dem blev kørt frem fredag morgen kl. 8 hvor vi begyndte at læsse hestene to og to. Fjorten heste i alt skulle med, 12 islandske og 2 af "de store brune". Køreturen til Bidstrup Skov tager max. 20-30 min. med trailer, så ret hurtigt var vi alle flyttet ind i "Spejderlejren". Nogle deltog endda uden hest. Skader på heste kommer jo altid ubejageligt, men ikke om folk vil undvære oplevelsen alligevel!

Over en god frokost blev der lavet "arbejdshold", hestene skulle jo fodres 2 gange dagligt, vandkar skulle fyldes op - og alle os andre skulle jo have mad både morgen, middag og aften. Der er ingen dovne med på vores ridelejr, så 5 min. efter var alle madhold á 3 personer besat. Jeg vandt 2 aftenfodringer og 1 morgenfodring (hest) og en enkelt gang morgenmad (mennesker). Så ingen blev ligefrem overanstrengte. Derudover samler alle klatter op efter egen hest på foldene.

Ikke at forglemme var vejret fantastisk, sidste år drukkede vi nærmest i regn og mudder, men dette vejr var lovende, høj sol og et par små skyer.

Efter frokost blev det tid til ridetur, rideholdene forsvandt i alle retninger. Birgitte, Malene og jeg red en smuk og "besindig" tur på en 3 timers tid. Vi soppede også i en sø, som Kriki af

en eller anden grund ikke var bange for at gå ud i, så han skridtede vinkelret ud fra bredden - indtil vandet gik ham til maven, mens man så mig hive tilbage i tøjlerne, mens jeg råbte "Kriki, det tør du jo slet ikke !!!". DEN måtte jeg høre en del for resten af weekenden...

Venstre: Kriki og Katrine - højre: Malene og Skotti - billede fra søndagens ridetur forbi Avnsø.

Birgitte kender det meste af skoven, så vi kom steder hvor vi ikke var sidste år og Kriki var stadig helt frisk da vi kom hjem igen.

Fredag aften gik med spisning af mørbradgryde og derefter kagekonkurrencen, hvor 7 kager skulle prøvesmages og en vinder kåres. Vi fik også "en lille smule" vin og fik grinet en masse. Vi havde heldigvis fuldstændig glemt hvor dårlige madrasserne var i køjesengene, så alle vågnede op lørdag morgen og gik pludselig som 80-årige med dårlig ryg. De morgenfriske stjal prompte de madrasser der var i overskud. Jeg var ikke morgenfrisk...Mr. Matthæus havde holdt mig vågen for længe aftenen før. Vi var flere der gik som dronning Ingrid den sidste dag.

Efter morgenmad lørdag, var vi klar til orienteringsridtet. Holdene blev sendt af sted med 15 min.'s mellemrum fra kl. 11. Indtil kl. 11 trænes der slædehundekørsel i skoven og det skræmmer hestene en del at møde et kobbelt gøende hunde med vogn efter. Det testede nogle ryttere sidste år.

Ruten var planlagt til at vare 2-3 timer + frokostpause - alt efter tempo og med i alt 8 poster. Birgitte og jeg var på hold alene sammen og var de sidste til at ride af sted. Ruten gik bl.a. forbi en ganske smuk sø, Avnsø, som bl.a. kan ses på billedet ovenover. Lige inden vi nåede søen, mødte vi en større flok gående unge mennesker af anden etnisk herkomst, som vi hilste pænt på. De fortalte os at "ham dér", som var en af deres kammerater, havde spist alt vores slik. Vi fattede ingenting, men det viste sig at posten ved søen indeholdt slik, som de havde spist og ellers spredt ud på jorden nede ved søen. Ret ærgerligt. Det viste sig også, at holdet før os havde MØDT de unge mennesker ved søen - og var blevet kaldt lede forpulede ludere. Så Birgitte og jeg slap vist billigt.

Mange af spørgsmålene i posterne var VIRKELIG svære, bl.a. skulle vi oversætte et helt vers fra Ridum Ridum, dvs. fra islandsk til dansk! Ingen af os kan islandsk, så vi digtede et helt nyt vers til denne fine sang, et vers som vi kun lige akkurat slap for at synge højt om aftenen. Det blev kun læst op, til stor moro. Vores version var MEGET langt fra den originale sang.

Ved frokosten var flere hold samlet samtidigt - på en parkeringsplads i skoven ved en af posterne. Det var åbenbart den årlige "hent-svampe-i-skoven-dag", så hele parkeringspladsen var OGSÅ fyldt med mennesker, biler, børn og hunde mv. Så vi vakte opsigt, da vi skulle udføre en praktisk opgave. Med en leverpostejmad i den ene hånd og en hulahopring om livet, som skulle svinges og sjippes med - tiltrak vi os en del opmærksomhed fra de andre af skovens gæster. Det var dog også en god lejlighed til at de kunne klappe vores heste og høre nærmere om denne fine race. En lille pige blev dog sur på Kriki, da han gabte henover den chokolademuffin hun havde i den hånd hun ville æ ham i hovedet med.

En af hestene fra de andre hold havde desværre tabt en sko, i løbet af ingen tid kom én kørende med bil og trailer, hesten læsset, kørt hjem til sin smed, sko på igen og retur ca. 1 time efter. Imponerende! Vi andre havde blot nået at spise frokost og "leget" med hulahopring.

Resten af ruten var uddramatisk, men flot - og vores sneglehold fik indhentet 2 af de andre hold. Vi mødte endda Finn og Jana Nejstgaard, til hest selvfølgelig, vi prøvede forgæves at få dem til at hjælpe med info om en eller anden russisk hesterace.

Lørdag aften gik med grill-selv og masser af hygge. Flere af Nordmarksgårdens ryttere deltog i middagen og vi var vel knap 30 til spisning. Det blev MEGET festligt... de sjoveste detaljer fortælles der om en anden god gang.

Søndag skinnede solen som var den bestilt til det, det blev hele 17 grader varmt - og efter kl. 11, pga. slædehundekørslen, gjorde alle klar til den sidste ridetur. På nær nogle få ville alle ride sammen, så det var en større flok vi kom af sted.

Hrimnirs fællesture foregår altså i slowmotion ved siden af denne tur. På nær nogle steder hvor vi nød udseendet af en lille skovsø med træer i efterårsfarver, skridtende op og ned af bakker i blød lyddæmpende skovbund, foregik hele turen i trav, tölt og galop.

Og på trods af at Kriki og jeg hovedsageligt er et "sandkasse-par", så morede vi os begge kongeligt og lå vel i front 99 % af turen - og fik skylden for det høje tempo, sammen med Malene på Skotti, som har lige så meget gangvilje som min. Kriki's kondition fejler tilsyneladende ingenting, det var vist mere mine muskler der var ømme bagefter... det var interessant at bemærke hvordan hestene efter en given distance selv vekslede imellem tölt, trav og endda galop. Galopperne var nær aldrig stoppet igen, men ingen heste stak af og det var stadig muligt, lige akkurat, at bremse op når vi mødte skovgæster, om end vi lød som tidligere tiders kavaleri angreb. Skovgæsterne så en smule trykkede ud og greb straks børn og hunde når de hørte os - men vi fik masser af smil tilbage når børnene fik lov til at klappe vores heste, mens vi passerede i besindigt skridttempo.

Den sidste kilometer ville jeg trække min hest for at skåne ham og få pulsen ned igen, men han var for alvor kommet op i omdrejninger og gik passage for hånd. Gad vide om han nogensinde kommer til at gå roligt igen!

Tilbage igen efter ca. 2 timer, fik hestene spulet sveden af, kølet ben og blev fodret - og så var VI pludselig svedige, våde, beskidte OG sultne. Sådan slutter det jo altid.

Trætte bænkedes vi os ved et veldækket frokostbord, som en nisse havde fremtryllet - og lagde planer for den kommende oprydning og rengøring. Trailerne blev hægtet på bilerne og så blev, nu temmelig trætte heste, læsset og kørt hjem til Nordmarksgården.

Resten af ridelejrdeeltagerne ryddede op, gjorde rent og nedtog foldene og kl. 16 samledes vi alle tilbage på Nordmarksgården og delte den sidste mad og drikke. Der blev lavet status over årets ridelejr, hvor der kun havde været to uheld, en tabt sko - og en islænderrytter der var blevet skrabet af hesten af en lavt hængende gren. Komisk nok var hun i selskab med de to store heste, hvis ryttere blev siddende trods højdeforskellen på hestene. Hun havde heldigvis ikke slået sig og hesten løb ikke sin vej.

Ridelejren var igen i år en succes!

Hrimnir hilsen
Katrine & Kriki

Hrimnir og Jarpurs fællestur i Vestskoven

De desværre alt for mange Jarpur-ryttere, der ikke var med på Hrimnirs tur i Vestskoven søndag den 22. september, gik virkelig glip af en oplevelse. Som sædvanlig var vejret perfekt, en lun, klar sensommerdag med strålende sol, og nogle måtte smide noget af overtøjet allerede før starten.

Vi var en 6-8 Jarpurrittere (enkelte er medlemmer af begge klubber), der mødte op ved Naturskolen i den efterhånden 40 år gamle Vestskov, og med de "indfødte" kom vi op på ca. 25 ryttere, der drog ud. Det er forbavsende, hvor varieret og spændende en skov der er kommet ud af indsatsen, der er således allerede troldeskov og skovtykninger med hemmelige stier foruden det imponerende net af ridestier, der følger alle de normale skovveje, så at det ikke på noget tidspunkt er nødvendigt at genere fodgængere eller cyklister. Der er endog en bro over ringmotorvejen, så man kan ride i skoven på begge sider af ringvejen.

Endvidere er der en række kunstige høje bygget op af jord og affald fra de store byggearbejder på vestegnen, der efterhånden er kommet til at se helt naturlige ud.

Den højeste er 67 m over havets overflade, det samme som Fruebjerg i Grib Skov. Flere steder har naturen allerede taget overhånd, således har fuglene spredt hvidtjørne, som gror tæt i visse dele af området.

Og i betragtning af, at hele skoven kun er ca. en fjerdedel af Grib Skov, kan man ride meget langt uden at komme den samme vej to gange. Der er 33 km ridestier, og stinettet udnytter skoven maksimalt. Vores tur var på næsten 3 timer med to pauser, så hesten var godt svedte i det varme vejr.

I forhold til hvad vi er vant til, var det spændende med de mange åbne arealer, der fristede til en god galop for de hurtige, mens vi andre kunne ride en kortere vej i ro og mag. Egentlig kan man sige, at Vestskoven har nogle af de bedste forhold for ridning blandt de danske skove, jeg har redet i. Det er imponerende, at nogen i 1967, på et tidspunkt hvor man kun sjældent så storheste i naturen og før islænderne indtog Danmark, har haft fremsyn nok til fra starten at indlægge et sådant net af ridestier. Der må være en interessant historie bag dette, som man nok burde forske lidt i.

Da vi kom tilbage til Naturskolen, sørgede vores guide og arrangør af turen Uffe Bruun for, at grillen blev tændt, og vi fik serveret grillpølser med kartoffelsalat og brød samt drikkevarer. En rigtig fin afslutning på en dejlig dag. Vi har allerede inviteret Hrimnir til at komme med på vores løvspringtur i Grib Skov næste år, hvor vi må forsøge at gengælde deres gæstfrihed.

G.J.

Indlæg til Hrimnir Nyt

Mange tak for de mange gode og spændende indlæg og fotos til oktober nummer af Hrimnir Nyt. Det er altid dejligt med disse bidrag til bladet.

Næste nummer af bladet udkommer i slutningen af november og bliver en november/december udgave.

Bidrag (artikler, annoncer om opstaldning eller part, boganmeldelser m.m.) til november/december udgaven skal være mig i hænde senest den 27. november.

Med venlig hilsen

Eva Maria
(redaktør af Hrimnirnyt)